

معنای زندگی (۲ از ۳)

معنای شهادت طلبی: شوق به حیات جاودانه، عشق به دیدار محبوب، دفاع از دین، مبارزه با ظلم، اقامه حق، مبارزه با باطل

معنای فدا کردن جان: دفاع از غرور ملی، میهن‌دوستی، غلبه بر دشمن، کشورگشایی، هیجان

معنای خودکشی: رنج‌گریزی، احساس پوچی، فشارهای اقتصادی، بحران‌های اجتماعی، بحران معنویت

درون هر کدام از این پدیده‌ها نیز **تفاوت** و تنوع معنایی وجود دارد.

پس از **انقلاب صنعتی**، مسئله **خودکشی** به شکل بی‌سابقه‌ای در **جوامع صنعتی** رواج پیدا کرد؛ به‌گونه‌ای که جامعه‌شناسان، **روان‌پزشکان**، اقتصاددانان، حقوق‌دانان و حتی فیلسوفان را به مطالعه این پدیده و **چاره اندیشی** برای آن وا داشت.

پاسخ‌های صاحب نظران علوم مختلف به **چرایی** وقوع خودکشی با یکدیگر **متفاوت** است، علاوه بر این اندیشمندان یک حوزه نیز در این‌باره نظرات متفاوت و حتی **متعارضی** ابراز کرده‌اند.

تفاوت‌ها : ۱- ویژگی‌های فردی، مانند توانایی‌های ذهنی، عاطفی، جسمانی و...

۲- ویژگی‌های اجتماعی فرهنگی مانند تنوع فرهنگ‌ها، خرده فرهنگ‌ها و موقعیت اجتماعی است .

شباهت‌ها: ۱- همه انسان‌ها دارای نیازهای طبیعی و غریزی مشابهی هستند؛ از این رو برای تأمین غذا و سرپناه تلاش می‌کنند،
۲- ویژگی‌های متعالی مانند میل به جاودانگی، کمال‌جویی، سعادت‌طلبی.

لازمه شناخت پدیده‌های اجتماعی، شناخت صحیح و توأمان «تفاوت‌های فردی - اجتماعی» و «وجه مشترک» انسان‌هاست.

وجود نظریات متفاوت، نشانه پیچیدگی و عمق پدیده‌های اجتماعی و البته دشواری فهم آن‌هاست. برخی رویکردها برای دستیابی به پاسخ‌های ساده و کاملاً قابل پیش‌بینی درباره چرایی وقوع پدیده‌های اجتماعی، پیچیدگی و عمق این پدیده‌ها را نادیده می‌گیرند و از پدیده‌های اجتماعی و انسانی هویت‌زدایی می‌کنند.

در قرن نوزدهم میلادی برخی از متفکران اجتماعی آلمانی از جمله ویلهلم دیلتای و ماکس وبر، مدعی شدند که هرچند جهان اجتماعی همانند جهان طبیعی، نظم و قواعد خاصی دارد اما انسان‌ها مانند موجودات طبیعی نیستند و پدیده‌های اجتماعی نیز با پدیده‌های طبیعی تفاوت دارد.

ماکس وبر معتقد بود کنش اجتماعی، معنادار است و پدیده‌های معنادار را نمی‌توان همانند پدیده‌های طبیعی، از طریق حواس مطالعه کرد، بلکه باید معنای آن‌ها را فهمید.

وبر تفهم را روش مستقلی برای علوم انسانی نمی‌دانست بلکه آن را مقدمه و پیش‌نیازی برای روش علمی که همان روش تجربی بود، می‌انگاشت. به همین دلیل، وبر جامعه‌شناسی خود را تفهیمی تبیینی معرفی می‌کرد.

از نظر او جامعه‌شناس، فقط می‌تواند آرمان‌ها و ارزش‌های اجتماعی را توصیف کند؛ اما نمی‌تواند درباره آرمان‌ها و ارزش‌ها که پدیده‌های نامحسوس و غیرتجربی‌اند، داوری علمی کند.

